

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

www.eindtijdbode.nl

Wederom Mijn volk

*Het boek Hosea over de lotgevallen
van de beide Israëlvolken:*

Te weten:

- **het huis van Juda (2 stammen), en**
- **het huis van Israël (10 stammen)**

H. Siliakus
(21.10.1948 – 10.11.1995)

De benauwdheid van Jakob

Wij naderen het eind van de profetische lijn die in het boek Hosea is uitgezet en daarmee **de ont-knoping van het drama van de lotgevallen van de Israëlvolkere**n. Nauwkeurige bestudering van het Boek Hosea –en van de andere profetische boeken van de Bijbel– zal ons tot het inzicht voeren dat wij na de bekering van Israël –waarmee wij de 10 stammen bedoelen, dus niet de Joden– een nieuwe afvalligheid van het geloof en in verband daarmee een tijd van **grote benauwdheid** te verwachten hebben, en daarna **een hernieuwde bekering** (nu **samen met Juda**). Want de ene keer lezen wij over een bekering als gevolg van een soort “rijpingsproces”, een “ontwaken uit een geestelijke slaap” (bijvoorbeeld in Hos.2:6) en op een andere plaats lezen wij over een bekering in een tijd van grote nood, dus als gevolg van benauwdheid (bijvoorbeeld in Hos.5:15): *“Zij zal haar minnaars najagen, maar hen niet inhalen (sv: En zij zal haar boelen ¹ nalopen, maar dezelve niet aantreffen); hen zoeken, maar hen niet vinden. Dan zal zij zeggen: Ik ga, ik keer terug naar mijn vorige Man, want toen had ik het*

¹ Haar boelen = Degenen met wie zij (geestelijk gezien) in overspel leeft. (noot AK)

beter dan nu.” ... “Ik ga en keer terug naar Mijn woonplaats (SV: tot Mijn plaats), totdat zij zich schuldig weten en Mijn aangezicht zoeken. **In hun benauwdheid zullen zij Mij ernstig zoeken.**” Het vredige van het ene tafereel laat zich moeilijk combineren met de zware druk waarover in een ander tafereel wordt gesproken. Verder blijkt uit een aantal passages dat nadat Israël tot bekering zal zijn gekomen, het op een gegeven ogenblik **een oorlog** ingaat, die uitmondt in een tijd van **grote benauwdheid**. Lees Hosea 1:10-11 (vers 11 zullen wij hierna nog uitvoerig bespreken; de contouren van het hier bedoelde bondgenootschap zien we reeds in het huidige NAVO-bondgenootschap) en Hosea 11:10 (komt eveneens hierna nog ter sprake): “Nochtans zal het getal der kinderen Israëls zijn als het zand der zee, dat niet gemeten noch geteld kan worden; en het zal geschieden dat ter plaatse, waar tot hen gezegd zal zijn: Gijlieden zijt Mijn volk niet; (dan) tot hen gezegd zal worden: Gij zijt **kinderen van de levende God**. En de kinderen van Juda, en de kinderen Israëls zullen samenvergaderd worden, en zich een enig hoofd stellen, en uit het land optrekken; want de dag van Jizreël zal groot zijn” (SV) ... “Zij zullen de HEERE achterna wandelen, Hij zal brullen als een leeuw, wanneer Hij brullen zal, dan zullen de kinderen van de zee af

al bevende aankomen” (SV). De hier bedoelde oorlog zullen wij tevergeefs in de geschiedenisboeken zoeken, want die ligt nog altijd in de toekomst. De tekenen der tijden geven ons echter te verstaan: heden **in de zeer nabije toekomst**. Want geen enkele oorlog uit de geschiedenis van Westers-Israël heeft tot nog toe voldaan aan de beschrijving die de Schrift geeft van deze grote profetische oorlog. Eén van de belangrijkste vermeldingen aangaande deze oorlog is, dat daarna **massale geestelijke oplevingen** plaats zullen hebben over het gehele rond der aarde. Zie hiervoor onder andere [Joël 2](#).

Aan het eind van het vorige hoofdstuk zeiden wij reeds het één en ander over deze **tijd van benauwdheid**, die in de profetie-studie de “**benauwdheid van Jakob**” genoemd wordt. De belangrijkste beschrijving van deze oorlog – want dat is de oorzaak van deze benauwde en benauwende tijd – vinden we in [Ezechiël 38 en 39](#), de bekende “Russische hoofdstukken” van Ezechiël. Wij noemden dit Schriftgedeelte al eerder en ook [Zacharia 12](#), en hierboven [Joël 2](#), waar over dezelfde oorlog gesproken wordt. In de meeste overige profetische geschriften van het Oude Testament komen eveneens verwijzingen naar deze “**oorlog van Gog**” voor. Wij zullen die nu niet allemaal noemen, maar ons bepalen bij

wat het boek Hosea erover te vertellen heeft.

Allereerst gaan wij naar Hosea 10:12-15 (sv): *“Zaait u tot gerechtigheid, maait tot weldadigheid; braakt u een braakland; dewijl het tijd is de HEERE te zoeken, totdat Hij kome, en over u de gerechtigheid regene. 13 Gij hebt goddeloosheid geploegd, verkeerdheid gemaaid, en de vrucht der leugen gegeten; want gij hebt vertrouwd op uw weg, op de veelheid uwer helden. 14 Daarom zal er een groot gedruis ontstaan onder **uw volken**, en al uw vestingen zullen verstoord (HSV: verwoest) worden, gelijk Salman Beth-arbel verstoorde ten dage van de krijg (= oorlog); de moeder werd verpletterd met de zonen. 15 Alzo heeft Beth-el ulieden gedaan, vanwege de boosheid uwer boosheid; Israëls koning is in de dageraad ten enenmale uitgeroeid.”* De eerste indruk is, als wij deze verzen lezen, dat het hier over het Oudtestamentisch koninkrijk Israël gaat in de laatste dagen van haar bestaan en over de invallen van de Assyriërs. Dat is ook zo, maar deze Oudtestamentische gebeurtenissen moeten beschouwd worden als heenwijzingen naar de eindtijd. Zoals zo vaak in de profetie van het Oude Testament wordt hier namelijk als het ware “geruisloos” overgegaan van de oude tijd naar de slotdagen van de huidige tijdsbedeling. De aanwijzing hiervoor vinden wij in Hosea 10:12. Met name het

laatste deel van dit vers, **“totdat Hij kome, en over u de gerechtigheid regene”**, maakt duidelijk dat hier een overstap naar een verre tijd gemaakt wordt. Want dit is nimmer vervuld in de Oudtestamentische bedeling. Dit is echter evenmin vervuld in de tijd toen de Israëlvolkeren van het Westen tot het Christendom overgingen, want toen was er niet een dreiging die te vergelijken is met de Assyrische opmars in de nadagen van het koninkrijk Israël. Bovendien wordt hier gesproken over **“regenen”**, een profetisch “gidswoord” dat altijd verwijst naar **de uitstorting(en) van de Heilige Geest in de eindtijd!** Israël zal in de Nieuwe (tijds)Bedeling, na haar overgang tot het Christendom, toch weer de HERE verlaten. Daarom zal er **“een groot gedruis ontstaan onder uw volken (= de Israëlvolkeren)”** (Hos.10:14 ²). **Noot:** Deze meervoudsvorm (**“volken”**) is ook opmerkelijk, want in de oude tijd was Israël slechts één volk(je). Pas in de na-Bijbelse tijd is Israël uitgegroeid tot **“een volle menigte van volken”**, zoals door God aan Abraham beloofd (Gen.17:4-6): **“Wat Mij betreft, zie, Mijn verbond is met u! U zult (een voor-) vader worden van een menigte volken. U**

² Er staat in de oorspronkelijke tekst **“volken”**, maar... slechts enkele vertalingen geven die meervoudsvorm. De oude Statenvertaling heeft “volken”, de Herziene Statenvertaling geeft “volk”. (noot HS)

*zult niet meer Abram heten, maar uw naam zal Abraham zijn, want Ik zal u vader van een menigte van volken maken. Ik zal u uitermate vruchtbaar maken: Ik zal u tot volken maken en **er zullen koningen uit u voortkomen.***”

“Een groot gedruis” zal er dus onder de Israëlvolkeren ontstaan in de eindtijd. Oorzaak: van het “Assyrië van de eindtijd” Rusland – zie mijn artikel “Redding uit de hand van Assur”, uit de Tempelbode van maart 1983 – de Magogiërs van Ezechiël 38, zal een grote dreiging uitgaan. Waren zij – het Westerse Israël – de HEERE trouw gebleven, dan zou voor hen Deuteronomium 32:30 gelden: “Hoe zou één man er 1.000 kunnen achtervolgen, en twee mannen er 10.000 laten vluchten, tenzij hun Rots hen verkocht en de HEERE hen uitleverde?” Maar door de afvaligheid van het geloof wordt Israël opnieuw aan hun vijanden overgeleverd.

Salman (uit Hosea 10:14) is zo goed als zeker Salmaneser V van Assyrië, die het 10-stammenrijk Israël wegvoerde in ballingschap: “Tegen hem trok Salmaneser op, de koning van Assyrië; Hosea werd zijn dienaar (sv: zijn knecht) en droeg schatting aan hem af” (2Kon.17:3). Beth-Arbel is een stad in het Over-Jordaanse, een gebied waarvan de meeste inwoners eerder werden weggevoerd. Maar dat geschiedde niet door de-

ze Salmaneser, maar door Pul, dat is Tiglath-Pilneser III: *“Toen wekte de God van Israël de geest van Pul, de koning van Assyrië op, en de geest van (sv: Tiglath) Tillegath-Pilneser, de koning van Assyrië. Deze voerde hen in ballingschap, te weten de Rubenieten, de Gadieten en de halve stam van Manasse. Hij bracht hen in Halah, Habor, Hara en aan de rivier Gozan, tot op deze dag”* (1Kron.5:26). Beth-Arbel was waarschijnlijk de enig overgebleven vesting aldaar, die pas viel vlak voor de algehele wegvoering van Israël. Op gelijke wijze zullen de fortificaties, de sterke vestingen van het Westerse Israël – zeg maar Noordwest-Europa en Noord-Amerika – in de eindtijd *“verstoord worden”* (Hos.10:14), ontmanteld, vernietigd, door het nieuwe Assur, Rusland en zijn bondgenoten. Ook het laatste bolwerk zal vallen, zodat haar lot dan beslist schijnt te zijn en communistische overheersing onafwendbaar zal lijken. Gog zal niet alleen de Joodse staat in Palestina benauwen, maar ook West-Europa en Noord-Amerika: *“de kooplieden van Tarsis en al hun jonge leeuwen”* (Ezech.38:13). En in deze grote benauwdheid zal het Westerse Israël terechtkomen vanwege *“Beth-el”* (zie Hos.10:15), de halfslachtige, wereldse godsdienst (de “kalverendienst”) en de grote afvalligheid van het geloof, die gepaard gaat met een ongekend grote toe-

name van de ongerechtigheid (zie Hos.10:13). Wij wijzen er nog even op dat uit deze passage duidelijk de volgorde van enige gebeurtenissen van de eindtijd is af te leiden. In Hosea 10:12 vinden wij een **oproep tot bekering**, gevolgd door een belofte van zegen ([de Spade regen](#)). Deze oproep en belofte worden gericht tot het geslacht waarvoor geldt wat in Hosea 10:13-14 beschreven wordt (afval en benauwdheid). Met andere woorden, **eerst komt de afvalligheid** (Hos.10:13) en als gevolg daarvan de benauwdheid (Hos.10:14), **daarna de bekering en de beloofde opwekking** (Hos.10:12).

Bij de donkere uren die dan voor Israël – het “Christelijke” Westen – aanbreken, bepaalt ons Hosea 8:1-2 (sv): “*De bazuin aan uw mond; Hij (= Christus) komt als een arend tegen het huis des HEEREN; omdat zij Mijn verbond hebben overtreden, en zijn tegen Mijn wet afvallig geworden.* 2 *Dan zullen zij tot Mij roepen: Mijn God! wij, Israël, kennen U.*” Hier worden wij er in de eerste plaats aan herinnerd dat het toch echt God is Die alles in de hand heeft (zoals ook uit Ezechiël 38:4 zo duidelijk blijkt: “*Ik zal haken in uw kaken slaan*”). **Het zal zover komen, omdat de christelijke Israëlvolkers diep in het moeras van de zonde zullen zijn weggezonden** (en voor de Judeeërs van de Joodse staat: omdat zij nog

altijd Christus verwerpen). De betreuenswaardige toestand waarin de christelijke Israëlvolkeren zich dan – en in onze tijd al – bevinden, moet vóór alles toegeschreven worden aan het falen van de Kerk, de Gemeente van Christus. Openbaring [hoofdstuk 2](#) en [hoofdstuk 3](#) geven ons een goed beeld hoe verworden en verwereldlijkt de Gemeente/Kerk in die dagen – **de laatste dagen** – zal zijn, afgezien van een kleine groep getrouwen. De kern van de Christelijke Gemeente/Kerk bevindt zich in de christelijke Israëllanden van West-Europa, Noord-Amerika enzovoort. Maar de christenen uit deze landen kunnen op het ogenblik in de leer gaan (in het algemeen gesproken) bij de christenen uit de heidenvolkeren, die nota bene eens door Westerse zendingen met het Evangelie in aanraking kwamen.³ Vele eersten zullen de laatsten zijn en omgekeerd! (Math.19:30). Vanwege dit alles komt **Gods toorn** opnieuw over Israël, maar in de eerste plaats over die falende en afvallige Gemeen-

³ Wij doelen hier uiteraard niet op de zogenaamde bevrijdingstheologie of op allerlei vermenging van de christelijke godsdienst met heidense godsdienst – zoals animisme, voodoo, en dergelijke in de landen van de “derde wereld” – maar op **waarachtige evangelische opwekkingen** en bewegingen die in vele van deze en andere landen gaande zijn. (noot HS)

te/Kerk in de Israëllanden (want het is een feit waaraan niet voorbij kan worden gegaan dat de geprofeteerde afvalligheid onder de christenen zich hoofdzakelijk manifesteert in deze Israëllanden!). Vandaar dat wij lezen in Hosea 8:1, **“Hij komt als een arend tegen het huis van de HEERE”**. Voor het eerst is hier in Hosea sprake van het **“Huis van de HEERE”**. Hiermee wordt **de Gemeente van Christus** bedoeld (Ef.2:19-22 ⁴), die onder de Israëlvolkere dan zoveel leden zal tellen, maar die, met deze Israëlvolkere in haar kielzog, in het algemeen gesproken in een uiterst miserabele staat, in een staat van afvalligheid, zal verkeren. **De “arend”**, waarvan hier in Hosea 8:1 sprake is, **is Christus**. Zo wordt Hij ook afgebeeld in Openbaring 8:13 (sv), waar voor “engel” in de Griekse grondtekst **“arend”** staat en waar Zijn komst ook **oordeel** brengt!: **“En ik zag, en ik hoorde één engel ⁵ vliegen in het midden**

⁴ Efeze 2:19-22, **“Zo bent u dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus Zelf de Hoeksteen is, en op Wie het hele gebouw, goed samengevoegd, verrijst tot een heilige tempel in de Heere; op Wie ook u mede gebouwd wordt tot een woning van God, in de Geest.”**

⁵ De handschriften die ‘arend’ hebben zijn gezaghebbender dan de exemplaren die in plaats daarvan ‘engel’ lezen, zodat er over de juistheid van deze lezing geen twijfel be-

van de hemel, zeggende met grote stem: Wee, wee, wee, degenen, die op de aarde wonen, van de overige stemmen der bazuin van de 3 engelen, die nog bazuinen zullen.” Hier (in [Openbaring 8](#)) **oordeel voor de wereld**, in Hosea 8 **oordeel voor de Gemeente**. De arend of adelaar spreekt ons van Jezus als de Zoon van God. Christus komt alsdan tegen Zijn Huis. Hij komt om op te treden tegen Zijn ongehoorzame Gemeente. Er staat niet voor niets geschreven dat het oordeel van God begint bij het huis van God: *“Want nu is het de tijd dat **het oordeel begint bij het huis van God**; en als het eerst bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen die het Evangelie van God ongehoorzaam zijn?”* (1Petr.4:17). **Christus gaat in deze tijd van grote benauwdheid Zijn Gemeente zuiveren en reinigen**: “Hij zal Zijn dorsvloer door-en-door zuiveren”: “Zijn wan (= een mand om koren te zuiveren van het – oneetbare en dus waardeloze– kaf) is in Zijn hand en Hij zal Zijn dorsvloer grondig reinigen (sv: doorzuiveren, om al het vleeselijke in ons weg te wassen) en Zijn tarwe (beeld van de ware christenen) in de (sv: Zijn) schuur verzamelen en Hij zal het kaf met onuit-

staat. Met de toevoeging “één” wordt aangegeven dat het een enkele vogel is, mogelijk als contrast met de vele drietallen en zeventallen in de context. Deze vogel symboliseert hier onheil. (noot HS)

*blusbaar vuur verbranden.” (Matth.3:12 + [Luk.3:17](#), beide teksten zijn gelijk). Dit zal **de grote tempelreininging van de eindtijd** zijn. Een beschrijving van deze tijd van loutering en zuivering, waardoor enerzijds velen zullen afvallen en anderzijds een minderheid van de gelovigen tot hernieuwde toewijding aan Christus zal komen, vinden we ook in Maleachi 3:1-6: “Zie, Ik zend Mijn engel, die voor Mij de weg bereiden zal. Plotseling zal naar Zijn tempel komen die Heere Die u aan het zoeken bent, de Engel van het verbond, in Wie u uw vreugde vindt. Zie, Hij komt, zegt de HEERE van de legermachten. Maar **wie zal de dag van Zijn komst verdragen? Wie zal bij Zijn verschijning standhouden?** Want Hij is als vuur van een edelsmid, en als zeep van de blekers. Hij zal zitten als iemand die zilver smelt en reinigt: Hij zal de Levieten (sv: [de kinderen van Levi](#)) reinigen en hen zuiveren (sv: [doorlouteren](#)) als goud en zilver. Dan zullen zij de HEERE een graanoffer (sv: [spijsoffer](#)) brengen in gerechtigheid. Dan zal het graanoffer van Juda en Jeruzalem voor de HEERE aangenaam zijn, zoals in de dagen van oude tijden af, zoals in vroegere jaren. Ik zal naar u toe komen voor het oordeel. Ik zal een snelle Getuige zijn tegen de tovenaars, tegen de overspelers, tegen hen die valse eden afleggen (sv: [die valselijk zweren](#)) en tegen hen die het loon van een daglo-*

ner met geweld inhouden, die het recht van weduwe, wees en vreemdeling ombuigen, en Mij niet vrezén, zegt de HEERE van de legermachten. Want Ik, de HEERE, ben niet veranderd, ú, kinderen van Jakob, bent daarom niet omgekomen.” In de **hernieuwde toewijding** van deze minderheid kunnen wij **het begin van de vorming van de Bruidsgemeente** zien. Gelijktijdig met de oorlog in de wereld (die grote benauwdheid), zal dus de – uiteindelijke – reiniging van de Gemeente plaatshebben.

Het in Hosea 8:1 bedoelde **bazuingeschal** zal hetzelfde zijn als dat van Joël 2:1 + 15 en houdt een ernstige oproep tot bekering en “geestelijke mobilisatie” in: “**1.** *Blaast de bazuin te Sion, en roept luide op de berg Mijner heiligheid; laat alle inwoners van het land beroerd zijn, want de dag des HEEREN komt, want hij is nabij.* **15.** *Blaast de bazuin te Sion, heiligt een vasten, roept een verbodsdag uit”* (Jl.2:1+15, sv). Overal in de Israëllanden zal in die dagen **de boodschap van bekering** met kracht gepredikt worden. Dit is het profetische **Feest der Bazuinen**, dat aan het Loofhuttenfeest – dat is: de Spade Regenopwekking – voorafgaat (zie voor meer hierover het boek “Hoogtijden en Feesten van Israël in

profetisch licht” van CJH Theys ⁶). Van de grote dreiging, die er dan zal zijn, lezen we ook in Joël 2:2-10 (SV), waar de legers van Magog en zijn bondgenoten worden beschreven: *“Een dag van duisternis en donkerheid, een dag van wolken en dikke duisterheid, als de dageraad uitgespreid over de bergen; een groot en machtig volk, desgelijks van ouds niet geweest is, en na hetzelfde niet meer zal zijn tot in jaren van vele geslachten. Voor hetzelfde verteert een vuur, en achter hetzelfde brandt een vlam; het land is voor hetzelfde als een luthof, maar achter hetzelfde een woeste wildernis, en ook is er geen ontkomen (aan) van hetzelfde. De gedaante van dezelve is als de gedaante van paarden, en als ruiters zo zullen zij lopen. Zij zullen daarheen springen als een gedruis van wagens, op de hoogten der bergen; als het gedruis van een vuurvlam, die stoppelen verteert; als een machtig volk, dat in slagorde gesteld is. Van dezelve aangezicht zullen de volken in pijn zijn; alle aangezichten zullen betrekken als een pot (HSV: alle gezichten verschieten van kleur). Als helden zullen zij lopen, als krijgslieden zullen zij de muren beklimmen; en zij zullen daarheen trekken, een iegelijk in zijn wegen, en zullen hun*

⁶ Deze studie is in mijn bezit, maar is (nog) niet gedigitaliseerd. Een kopie (via inscannen) is mogelijk voor geïnteresseerden. Aanvraag via info@eindtijdbode.nl (noot AK)

paden niet verdraaien. Ook zullen zij de een de ander niet dringen; zij zullen daarheen trekken elk in zijn baan; en al vielen zij op een geweer, zij zouden niet verwond worden. Zij zullen in de stad omlopen, zij zullen lopen op de muren, zij zullen klimmen in de huizen; zij zullen door de vensters inkomen als een dief. De aarde is beroerd voor dezelve aangezicht, de hemel beeft; de zon en maan worden zwart, en de sterren trekken haar glans in.” Is dit bazuingschal te vereenzelvigen met één of meerdere van de 7 bazuinen uit het boek Openbaring ([hoofdstuk 8](#), [9](#) en [11](#))? **Neen**, want noch in het boek Hosea, noch bij [Joël](#) is het bazuingschal afkomstig uit de hemel, zoals bij de bazuinen van het boek Openbaring wel het geval is. Deze laatsten zullen bovendien pas later in de eindtijd weerklinken (vlak voor de Grote Verdrukking). De bazuinen van Hosea en Joël spreken van **bekeringsprediking** in de tijd van Jakobs benauwdheid.

Over het verloop van de [oorlog van Gog](#), die tot een wereldoorlog zal uitgroeien, zullen we hier niet verder uitweiden. Het boek Hosea spreekt er niet over en ook elders in Gods Woord, de Bijbel, wordt er maar weinig over gezegd. Het enige wat ons eigenlijk wordt verteld is, dat de Russen zullen optrekken tegen de Joodse staat en dat vervolgens de westelijke volkeren – de Israël-

volkeren – en ook Saoedi-Arabië zich met het conflict zullen (moeten) bemoeien: “Sjeba, Dedan, de kooplieden van Tarsis en al hun jonge leeuwen zullen tegen u zeggen: Komt u om een roof te plegen? Hebt u uw strijdmacht bijeengebracht om buit te roven, om zilver en goud mee te voeren, om vee en bezit mee te nemen, om een grote roof te plegen?” (Ezech.38:13). Het gevolg zal zijn “bloed, vuur en rookdampen” over het gehele aardrond: “Ik zal wondertekenen geven aan de hemel en op de aarde: bloed en vuur en rookzuilen.” (Joël 2:30).

Wij spoeden ons nu direct naar het einde van die strijd. **Door een rechtstreeks ingrijpen van God**, beschreven in **Ezechiël 38:18-23 + 39:6**, **zullen de Israëlvolkeren**, het Joodse volk nu inbegrepen – dus: **alle 12 stammen** – uit deze grote benauwdheid gered worden: “Op die dag zal het gebeuren, op de dag dat **Gog** over het land van Israël komt, spreekt de Heere HEERE, dat Mijn grimmigheid in Mijn neus zal opstijgen. Want in Mijn na-ijver, in het vuur van Mijn verbolgenheid, heb Ik gesproken: Voorwaar, op die dag zal een zware aardbeving het land van Israël treffen! **20**. De vissen in de zee, de vogels in de lucht, de dieren van het veld, al de kruipende dieren die op de aardbodem kruipen, en alle mensen die op de aardbodem zijn, zullen voor

*Mijn aangezicht beven. De bergen zullen omvergehaald worden, de bergwanden zullen instorten en alle muren zullen op de grond neervallen. 21. Op al Mijn bergen zal Ik een zwaard tegen hem oproepen, spreekt de Heere HEERE. Ieders zwaard zal tegen zijn broeder zijn. 22. Ik zal met hem een rechtszaak voeren door pest (sv: door pestilentie) en door bloed. Ik zal een alles wegspoelende regen, en (grote) hagelstenen, vuur en zwavel op hem doen regenen, op zijn troepen (sv: zijn benden) en op de vele volken die met hem zijn. **Zo zal Ik Mijn grootheid tonen** en Mij heiligen en voor de ogen van vele heidenvolken bekend worden. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben" (Ezech.38:18-23) ... "Ik zal vuur zenden in Magog en onder hen die onbezorgd de kustlanden (sv: de eilanden) bewonen. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben" (Ezech.39:6). "Want zo zegt de HEERE: Een schrikwekkende stem hebben wij gehoord, angst is er, geen vrede" ... "Wee! Want die dag is groot, er is er geen als hij. Het is een tijd van benauwdheid voor Jakob, toch zal hij daaruit verlost worden" (Jer.30:5+7). De Russische macht zal vernietigd worden.*

Wat de Bijbel ons over deze grote oorlog, hier en elders, zegt, maakt duidelijk dat zonder dit ingrijpen van God de Joodse staat en het Westen reddeloos verloren zouden zijn. Dit krachtdadig

tussenbeide komen van God zal een kosmisch gebeuren zijn (Ezech.38:20 + 22). Grote en wereldwijde natuurrampen zullen de vernietiging van de benden van Gog begeleiden en zullen overal vele slachtoffers maken. Het spreekt vanzelf dat door deze gebeurtenissen de bewoners van de aarde zullen beven van angst. Over de paniek, die dan over heel de wereld zal ontstaan, lezen wij in Hosea 10:8b (zie nogmaals de opmerkingen die wij over deze tekst maakten in hoofdstuk 4 ⁷): *“Dan zullen zij tegen de bergen zeggen: Bedek ons! en tegen de heuvels: Val op ons!”*

⁷ **Voor uw gemak nogmaals vermeld:** Een opmerkelijke tekst is verder Hosea 10:8. Wat de Israëlieten zouden meemaken ten tijde van de ineenstorting van het rijk, zou een voorafschaduwing kunnen zijn van de paniek die er zal zijn – eveneens onder de Israëlvolkeren – als God **in de eindtijd** een krachtdadig einde maakt aan [de oorlog van Gog](#) ([Openbaring 6:16](#) en [Lukas 23:30](#) – de val van Jeruzalem in 70 na Christus is ook een voorvervulling). Deze gebeurtenis zal de aanleiding worden voor massale bekeringen en opwekkingen over het gehele aardrond, te beginnen bij de Israëlvolkeren (inclusief de Joden). In Hosea’s tijd zou met de verwoesting van stad en land van Samaria, als dezelfde wanhoopskreet gehoord zou worden, daarentegen een (voorlopige) einde komen aan de genadetijd voor Israël. Veelzeggend is voorts de vermelding dat dan ook de hoogten van Aven verdelgd zullen worden. (Beth-)Aven (= bedrog, zonde) is een symbolische naam voor Bethel, één van de centra van de kalverendienst, de halfslachtige godsdienst van Israël. Ditzelfde zal gebeuren in de dagen als de

De panische angst die zich in die tijd van de gehele mensheid meester zal maken wordt ook beschreven in [Openbaring 6:15-17](#) (de gebeurtenissen van het 6de zegel): *“En de koningen van de aarde, de groten, de rijken, de oversten over duizend, de machtigen en alle slaven en vrije mensen verborgen zich in de grotten en tussen de rotsen in de bergen. En zij zeiden tegen de bergen en de rotsen: Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam. Want de grote dag van Zijn toorn is aangebroken en wie kan dan staande blijven (sv: [en wie kan bestaan](#))?”* Toch is dit gebeuren, en ook de benauwdheid die eraan voorafgaat, nog te beschouwen als een blijk van Gods genade. Want velen zullen in die tijd erkennen dat er nog een God in de hemel is en zullen zich tot Hem **bekeren!** *“Want wanneer Uw oordelen over de aarde komen, leren de bewoners van de wereld wat gerechtigheid is”* (Jes.26:9b). En van de Israëlvolkeren zegt Jeremia

[Spade Regen-opwekking](#) aanbreekt, maar toch zal een groot aantal gelovigen in hun harten halfslachtig blijven. Dit zullen de zogenaamde [“dwaze maagden”](#)-gelovigen zijn (Matth.25:1-13). Wij moeten denken aan de woorden van Paulus in 1 Korinthe 3:10-15: Vers 15 (van 1Kor.3) spreekt met name over het lot dat deze “dwaze maagden” zal treffen (*“als door vuur heen”* = door de grote verdrukking heen). (noot AK)

30:9a, dat zij alsdan “zullen dienen de HEERE, hun God, en hun Koning David”, **de Here Jezus Christus**.

Dan is de tijd van **de hereniging van Israël en Juda** aangebroken. Dit vreugdevol gebeuren, dat veronderstelt dat dan de identiteit van de 10 (verloren gewaande) stammen niet langer verborgen is, wordt in **Ezechiël 37:15-28** beschreven: “**Het woord van de HEERE kwam tot mij: 16. En u, mensenkind, neem een stuk hout voor uzelf en schrijf daarop: Voor Juda, en voor de Israëlieten (sv: de kinderen Israëls), zijn metgezellen. Neem dan een ander stuk hout en schrijf daarop: Voor Jozef, het stuk hout van Efraïm, en van heel het huis van Israël, zijn metgezellen. 17. Breng ze dan bij elkaar, het ene bij het andere, tot één stuk hout, zodat ze in uw hand één worden. 18. Als dan uw volksgenoten tegen u zeggen: Wilt u ons niet vertellen wat deze dingen voor u betekenen? 19. Spreek dan tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zal het stuk hout van Jozef nemen, dat zich in de hand van Efraïm bevindt, en van de stammen van (het huis van) Israël, zijn metgezellen, en Ik zal het bij het stuk hout van (het huis van) Juda voegen, en Ik zal ze tot één stuk hout maken. Ze zullen in Mijn hand één worden. 20. Die stukken hout,**

die u beschreven hebt, moeten voor hun ogen in uw hand zijn. **21.** En spreek tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik ga de Israëlieten (sv: de kinderen Israëls) nemen **uit de heidenvolken waarheen zij gegaan zijn** (sv: getogen zijn). Ik zal hen van rondom bijeenbrengen en hen naar hun land brengen. **22.** **Ik zal hen tot één volk maken** in het land, op de bergen van Israël. Zij zullen allen **één Koning als koning** hebben. Zij zullen niet langer als twee volken zijn, en niet langer nog in twee koninkrijken verdeeld zijn. **23.** Dan zullen zij zich niet meer verontreinigen met hun stinkgoden (sv: drekgoden) en met hun afschuwelijke afgoden (sv: hun verfoeiselen) en met al hun overtredingen. Ik zal hen verlossen in al hun woongebieden, waar zij gezondigd hebben, en **Ik zal hen reinigen.** **Dan zullen zij een volk voor Mij zijn en Ik zal een God voor hen zijn.** **24.** En Mijn Knecht David (= Jezus Christus) zal Koning over hen zijn. Voor hen allen zal er één Herder zijn. Zij zullen in Mijn bepalingen wandelen en Mijn verordeningen in acht nemen en die houden. **25.** Zij zullen wonen in het land dat Ik aan Mijn knecht, aan Jakob (= Israël), gegeven heb, waarin uw (voor)vaderen gewoond hebben. Zij zullen daarin wonen, zij met hun kinderen en hun kleinkinderen, tot in eeuwigheid, en **Mijn**

Knecht David zal tot in eeuwigheid hun Vorst zijn. 26. *Ik zal met hen een verbond van vrede sluiten. Het zal een eeuwig verbond met hen zijn, Ik zal hun een plaats geven en hen talrijk maken, en Ik zal Mijn heiligdom in hun midden zetten tot in eeuwigheid.* 27. *Mijn tabernakel zal bij hen zijn, Ik zal een God voor hen zijn en zij zullen een volk voor Mij zijn.* 28. *Dan zullen de heidenvolken weten dat Ik de HEERE ben, Die Israël heiligt, wanneer Mijn heiligdom voor eeuwig in hun midden zal zijn.”*

De beleving hiervan zal ten nauwste verbonden zijn met **bekering tot God** (Ezech.37:23) en dus hoofdzakelijk een aangelegenheid zijn voor **gelovige Israëlieten** uit zowel het Huis van Juda als uit het Huis van Israël. Reden waarom wij kunnen stellen dat het eigenlijk een gebeuren is dat zich binnen de Gemeente – op het terrein van de Gemeente – zal afspeelen. Wat dit inhoudt, is gemakkelijk te begrijpen, want wat kan het een ongelovige schelen of hij nu van afkomst een Israëliet is, ja of neen! Maar kinderen Gods, die zich altijd al hebben afgevraagd wat God toch nog met Israël zal doen, zullen verheugd zijn. Wij kunnen dit gebeuren vergelijken met de geschiedenis uit Genesis hoofdstuk 45: Jozef maakt zich aan zijn broeders bekend. Let op de ge-

volgen: verzoening en gereedmaking voor een groot werk. Er is in de [Spade Regentijd](#) nog een groot werk te doen, **een grote oogst van zielen moet worden binnengehaald**, en een eendrachtelijk samenwerken van Gods kinderen zal daarom nodig zijn. [De Heilige Geest](#) zal deze eensgezindheid tot stand brengen. Dit werk zal niet alleen de Israëllanden betreffen, maar de gehele wereld! God zegt: *“Ze zullen in Mijn hand één worden”* (Ezech.37:19), wat veronderstelt dat dit ware gelovige Israël zal worden tot **een machtig instrument in Gods hand!** Allereerst tot redding – om nog vele hongerigen (in geestelijke zin) te eten te geven – later ook tot tuchtiging en vernietiging (denk aan [de mannelijke zoon](#) van [Openbaring 12:5](#), sv): *“En zij (Zijn Vrouw ⁸, voorheen: de Bruid ⁹) baarde een mannelijke zoon ¹⁰, die al de heidenen zou hoeden met een ijzeren roede; en haar kind werd weggerukt tot God en Zijn troon.”*

⁸ Zie eventueel ons artikel [“Een ANDER geluid – Wie is de VROUW uit Openbaring 12 ?”](#) van A. Klein. (noot AK)

⁹ Zie eventueel onze studie [“Er komt spoedig een Goddelijke Bruiloft hier op aarde”](#) en/of [“De 5 wijze en de 5 dwaze maagden”](#) (en hun eigen lotsbestemmingen in de eindtijd), van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁰ Zie eventueel onze studie [“De geboorte van de mannelijke zoon”](#) van H. Siliakus. (noot AK)

De gelovigen uit alle andere volkeren der aarde zullen de blijde getuigen zijn van deze hereniging. Ook in Hosea 1:11-12 (SV) komt deze hereniging van Israël en Juda ter sprake: *“En de kinderen van Juda, en de kinderen Israëls zullen samenvergaderd worden, en zich een enig hoofd stellen, en uit het land optrekken; want de dag van Jizreël zal groot zijn. Zegt tot uw broederen: Ammi, en tot uw zusteren: Ruchama.”* Het lijkt er echter op dat het hier meer om een politiek gebeuren gaat. Komt dit politieke aspect trouwens ook al niet aan de orde in Ezechiël 37:21, als er gesproken wordt over *“hen naar hun land brengen”*? Dit laatste moeten wij tegenspreken, want zoals Ezechiël 37:24-25 ons duidelijk maken, hebben wij het optrekken van Juda en Israël naar het land Palestina als kleine volksverhuizing pas te verwachten aan het begin van het 1000-jarig Vrederijk van Christus, wanneer heel de aarde het Koninkrijk des Heren is. In Hosea 1:11 betreft het samengaan van Israël en Juda echter veeleer een “ten strijde optrekken”. De hier bedoelde samen-vergadering onder één hoofd zal naar onze mening inderdaad een politiek verbond zijn dat de westerse Israëlnaties met het Joodse volk zullen sluiten (en dat er in feite nu al is) en dat gericht zal zijn tegen Gog en zijn bondgenoten (het Sovjetimperium). Het zal een bond-

genootschap zijn zoals de nu al bestaande [NAVO \(in het Engels: NATO\)](#). Zoals wij inmiddels al weten, zal het echter niet dit bondgenootschapelijk optreden zijn dat de Russen zal tegenhouden, maar het ingrijpen van God! Zij zullen waarschijnlijk wel met elkaar slaags raken, maar de Magogiërs (de Russen) zullen sterker blijken te zijn. De zinsnede “*de dag van Jizreël zal groot zijn*” (Hos.1:11b) zinspeelt eveneens op een tijd van oorlog. Jizreël is de naam die aan Israël gegeven werd – let op de klankovereenkomst – in verband met de straf die zij zou ontvangen: verstrooiing (= Jizreël); zie Hosea 1:4, “*Toen zei de HEERE tegen hem (= Hosea): Geef hem uw zoon – zie vers 3) de naam Jizreël, want nog even en Ik zal de bloedschulden van Jizreël vergelden aan het huis van Jehu, en Ik zal het koningschap (sv: het koninkrijk) van het huis van Israël wegdoen (sv: doen ophouden).*” Hierboven, in Hosea 1:11, wordt dan bedoeld dat het alsdan met die verstrooiing afgelopen zal zijn en dat zich nu verwarring (Jizreël) meester zal maken van de vijanden van Israël, die nu op hun beurt door God “*verstrooid*” zullen worden (vergelijk Ps.89:7-11): “*Want wie kan in de hemel met de HEERE gemeten worden? Wie is de HEERE gelijk, onder de machtige vorsten (sv: onder de kinderen der sterken)? God is zeer geducht in de raad van de heiligen en ontzag-*

wekkend boven allen die Hem omringen. HEE-RE, God van de legermachten, **wie is als U?** Groot van macht bent U, HEERE; Uw trouw omringt U. U heerst over de overmoed van de zee; wanneer haar golven zich verheffen, stilt Ú ze. Ú hebt Rahab als een dodelijk gewonde verbrijzeld, U hebt Uw vijanden verstrooid met Uw sterke arm.” Het woord “**groot**” (in Hosea 1:11) wijst op de **grote strijd** die geleverd zal worden, maar ook op de overwinning die God aan het verenigde Israël (= alle 12 stammen) zal bezorgen. Wat in Hosea 13:14 (SV) geschreven staat, heeft mede betrekking op deze wonderbaarlijke verlossing van Israël (de Israëlvolkeren, inclusief het Joodse volk): “**Doch Ik zal hen van het geweld der hel (HSV: het graf) verlossen, Ik zal ze vrijmaken van de dood: o dood! waar zijn uw pestilentien (?) hel (HSV: graf) (!) waar is uw verderf? Berouw zal van Mijn ogen verborgen zijn.**”

Nadat Gog verslagen zal zijn, zal er voorts sprake zijn van een optrekken naar (het vroeger zo genoemde) Palestina om de ontelbare gesneuvelde soldaten van het leger van Gog te begraven en om de wrakstukken van de strijdwagens (tanks) en ander oorlogstuig op te ruimen: “*De inwoners van de steden van Israël zullen de stad uit gaan, een vuur aansteken en de wapens, de kleine en de grote schilden, de bogen en de pijlen, de*

handstokken en de speren verbranden. Zij zullen daarvan 7 jaar lang vuur stoken, zodat zij geen hout uit het veld hoeven te halen en niets uit de bossen hoeven te hakken, maar vuur kunnen stoken van de wapens. Zo zullen zij hun plundersaars plunderen en beroven wie hen beroofd hadden, spreekt de Heere HEERE. Op die dag zal het gebeuren dat Ik Gog daar in Israël een plaats voor een graf zal geven, het dal van de reizigers (sv: van de doorgangers), dat reizigers de weg verspert, ten oosten van de zee. Daar zullen zij Gog en heel zijn menigte begraven en zullen het noemen: Dal van de menigte van Gog. Het huis van Israël zal hen begraven om het land te reinigen, 7 maanden lang. Heel de bevolking van het land zal begraven. En het zal hun tot een naam zijn op de dag dat Ik Mijzelf verheerlijken, spreekt de Heere HEERE. Ook zullen zij mannen afzonderen die voortdurend met de reizigers door het land trekken en hen die op het land achtergebleven zijn, begraven om het land te reinigen. Na verloop van 7 maanden moeten zij op onderzoek uitgaan. En als de reizigers door het land trekken en iemand een menselijk bot ziet, moet hij er een merkteken bij zetten, totdat de doodgravers het begraven hebben in het Dal van de menigte van Gog.” (Ezech.39:9-15)

De volken van West-Europa, Noord-Amerika,

enzovoort zullen op grote schaal behulpzaam zijn bij het herstellen van de aangerichte schade. Op het overbrengen van deze “opruim-brigades” wordt waarschijnlijk gezinspeeld in Hosea 11:10b-11 (SV): *“Hij zal brullen als een leeuw, wanneer Hij brullen zal, dan zullen de kinderen van de zee af al bevende aankomen. Zij zullen bevende aankomen als een vogeltje uit Egypte, en als een duif uit het land van Assur; en Ik zal hen (in vrede) doen wonen in hun huizen, spreekt de HEERE.”* Eens, als God zal brullen als een leeuw, zullen de Israëlieten “bevende” komen uit de kustlanden van de zee (of, zoals ook vertaald kan worden: uit het westen). Bevende zullen zij komen, vanwege de grote benauwdheid waaruit zij op het laatste ogenblik gered zullen worden en vanwege de angstaanjagende gebeurtenissen die het ingrijpen van God zullen begeleiden. In Hosea 11:11 wordt het beeld gebruikt van een bevende vogel en een zenuwachtige duif die vanuit Egypte en Assyrië naar Palestina komen vliegen. Egypte en Assyrië zijn hier kennelijk symbolisch bedoeld. In deze (symbolische) zin wordt over deze beide landen ook gesproken in Hosea 9:3, *“Zij zullen niet blijven in het land van de HEERE: Efraïm keert terug naar Egypte, in Assyrië zullen zij eten wat onrein is.”* Hun namen herinneren aan respectievelijk de slavernij in

Egypte en de wegvoering in de Assyrische ballingschap. In werkelijkheid komen zij dan natuurlijk niet uit deze landen. Hosea 11:11b leert ons, dat daarna een korte tijd van vrede aanbreekt. Dit zal de gunstige omstandigheden scheppen voor de uitbreiding van de (Spade Regen-)opwekking, die dan volgt en voor het groeien tot de **volmaaktheid** van de Bruidsgemeente.

Nog even terug naar Hosea 11:10. God zal “*brullen als een leeuw*”. Ook hier een verwijzing naar een zware strijd. Als een leeuw zal God strijden tegen Gog en hem verscheuren. “Brullende” zal Hij hem aanvallen – oorverdovend zal het lawaai zijn, veroorzaakt door de kosmische rampen, die met het ingrijpen van God gepaard zullen gaan. En niet lang zal het duren, of het aanvalsgebrul is overgegaan in het overwinningsgebrul dat de aanvankelijk door schrik verstijfde kinderen Israels in beweging zal brengen. Let er nog eens op, hoe volkomen anders dit ingrijpen van God in de oorlog van Gog is, vergeleken met het ingrijpen dat een einde zal maken aan de heerschappij van de antichrist (de strijd van Armageddon). Hier – bij de oorlog van Gog – zien wij God **vanuit de hemel** handelend, maar bij de slag van Armageddon zal God (= Jezus) **neerdalen op aarde**. Bij de laatstbedoelde Goddelijke interventie zullen alle gebeurtenissen zich centreren rond

de wederkomende Christus (zie [Openbaring 19](#)), maar in Ezechiël 38 vinden wij nog niet eens een verwijzing naar deze wederkomst! De oorlog van Gog kan, dus beslist **niet** vereenzelvigd worden met de strijd van Armageddon!

Op nog een aantal andere plaatsen in de Bijbel wordt gesproken over het brullen van God als een leeuw. Zoals bijvoorbeeld, in algemene zin, in [Job](#) 37:2-5, *“Luister aandachtig naar het daveren van Zijn stem, en naar het geluid dat uit Zijn mond komt! Hij laat het los onder heel de hemel, en Zijn licht tot over de einden van de aarde. Daarna **brult Hij** met Zijn stem; Hij dondert met de stem van Zijn majesteit (sv: de stem Zijner **hoogheid**). Hij houdt die dingen niet terug, als **Zijn stem** gehoord wordt. God dondert wonderbaar met Zijn stem; Hij doet grote dingen en wij begrijpen ze niet.”* Wat in Amos 3:8 geschreven staat – **“De leeuw heeft gebruld... De Heere HEERE heeft gesproken. Wie zou niet profeteren?”** – kunnen wij toepassen op het einde van [de oorlog van Gog](#). Het brullen van God zal tot gevolg hebben dat **vele profeten zullen profeteren en met grote kracht de volken tot bekering zullen oproepen** (het begin van de Spade Regen-opwekking). Wij spraken hier al eerder over en zullen er straks nog eens op terugkomen. Géén bekeringsprediking zal er echter gehoord

worden, als een andere tijd en gelegenheid zal zijn aangebroken, waarbij God zal “brullen”. Wij bedoelen dan de zo-even reeds genoemde slag van Armageddon. Over het brullen van God, dat deze strijd tegen de antichrist zal aankondigen, lezen wij in Openbaring 10:3 + Jesaja 31:4 + Jeremia 25:29-33 + Joël 3:16,

- *“En Hij riep met een luide stem, zoals een leeuw brult. En toen Hij geroepen had, lieten de 7 donderslagen hun stemmen horen.” (Openb.10:3)*
- *“Want zo heeft de HEERE tegen mij gezegd: Zoals een leeuw of een jonge leeuw gromt (SV: brult) boven zijn prooi – al wordt tegen hem een menigte herders samengeroepen, hij ontstelt niet door hun stemgeluid en hij krimpt niet in- een voor hun menigte – zo zal de HEERE van de legermachten neerdalen om te strijden om (SV: voor) de berg en zijn (SV: voor haar ¹¹) heuvel.” (Jes.31:4)*
- *“Want zie, in de stad waarover Mijn Naam is uitgeroepen, begin Ik met onheil aan te richten (SV: begin Ik te plagen) en zou u dan in enig opzicht*

¹¹ Zie Joël 2:23 (SV) en Zacharia 9:9a, “En gij, **kinderen van Sion!** verheugt u en zijt blijde in de HEERE, uw God; want Hij zal u geven die Leraar ter gerechtigheid; en Hij zal u de regen doen neerdalen, **de vroege regen en de spade regen...**” ... “Verheug u zeer, **dochter van Sion!** Juich, **dochter van Jeruzalem!** (noot AK)

voor onschuldig worden gehouden? U zult niet voor onschuldig worden gehouden, want Ik roep het zwaard op tegen alle bewoners van de aarde, spreekt de HEERE van de legermachten. En ú moet tegen hen al deze woorden profeteren, en tegen hen zeggen: De HEERE zal brullen als een leeuw vanuit de hoogte, vanuit Zijn heilige woning Zijn stem laten klinken. Hij zal geweldig brullen tegen Zijn woonplaats, Hij zal een vreugderoep als van druiventreders aanheffen tegen alle bewoners van de aarde. Vreselijk gedruis (sv: Het geschal) zal komen tot aan het einde der aarde, want de HEERE heeft een rechtszaak (sv: een twist) met de volken; Hij zal een rechtszaak voeren (sv: gericht houden) met alle vlees. De goddelozen heeft Hij overgegeven aan het zwaard, spreekt de HEERE. Zo zegt de HEERE van de legermachten: Zie, onheil (sv: een kwaad) gaat uit van volk tot volk. Een zware storm wordt opgewekt van de uithoeken van de aarde. De door de HEERE dodelijk gewonden (sv: de verslagenen) zullen op die dag van het ene einde der aarde tot aan het andere einde der aarde liggen. Er zal over hen geen rouw bedreven worden, zij zullen niet verzameld en niet begraven worden: tot mest op de aardbodem zullen zij zijn.” (Jer.25:29-33)

- “De HEERE zal vanaf (sv: uit) Sion brullen als

*een leeuw, vanuit Jeruzalem (hier: de Bruid van het Lam van God, het lichaam van Christus ¹²) zal Hij Zijn stem laten klinken, zodat hemel en aarde zullen beven. Maar de HEERE is een (sv: **de**) Toevlucht voor Zijn volk en een vesting voor de Israëlieten.” (Joël 3:16)*

Samenvattend kunnen wij stellen, dat wij eerst een politiek samengaan tussen Israël en Juda hebben te verwachten – tegen Gog, nog vóórdát het westerse Israël zich van zijn identiteit bewust is – en, ná de Goddelijke interventie, een godsdienstig bepaalde hereniging. **Dan zullen grote menigten van Israëlieten en Joden zich bekeren tot Christus** en samen, binnen het nog grotere verband van de Gemeente van Christus, onze Heer dienen. Een tijd van grote opwekkingen – de Spade Regen – breekt aan als deze **massale bekeringen** binnen de Israëlvolkere en het Joodse volk plaatshebben.

Op nog een aantal andere plaatsen in het boek Hosea wordt gesproken over deze nationale bekeringen van de eindtijd en over de beving en vrees die de kinderen Israëls zal aangrijpen. Hosea 3:5 zegt ons dat de kinderen van Juda – zoals wij in het voorgaande hoofdstuk aantoon-

¹² Zie noot 11.

den, handelt Hosea 3 over de “kinderen Israëls uit Juda”– in het laatste der dagen “vrezende (zullen) komen tot de Here” (SV) –een tijd van benauwdheid zal hier dus aan voorafgegaan zijn– en zich zullen bekeren tot “God en David, hun koning” (SV), met welke niemand anders bedoeld wordt dan Jezus, de grote Davidszoon.

Hosea 5:15 voorzegt dat “als zij bang zullen zijn” de Israëlieten zich (wederom) zullen bekeren: “Ik ga en keer terug naar Mijn woonplaats (SV: Ik zal heengaan en keren weder tot Mijn plaats), totdat zij zich schuldig weten en Mijn aangezicht zoeken. In hun benauwdheid (SV: als hun bange zal zijn) zullen zij Mij ernstig zoeken.” In Hosea 5 wordt over Israël en Juda gezamenlijk gesproken. Dit is er een aanwijzing voor dat de hier bedoelde bekeering **die van de eindtijd** moet zijn, waaraan ook Juda deel zal hebben. “Bang zijn” ziet uiteraard op de benauwdheid van Jakob. Hosea 6:1-3 is kennelijk het vervolg op Hosea 5:15, “Kom, laten wij terugkeren naar de HEERE, want Hij heeft verscheurd, maar Hij zal ons genezen; Hij heeft geslagen, maar Hij zal ons verbinden. 2. Na twee dagen zal Hij ons levend maken, op de derde dag zal Hij ons doen opstaan (SV: verrijzen) en zullen wij voor Zijn aangezicht leven. 3. Dan zullen wij kennen, wij zullen ernaar jagen de HEERE te kennen! Zijn verschijning staat vast als de dage-

raad. Ja, Hij komt naar ons toe als de regen, als late regen... (SV: als de spade regen en vroege regen...¹³)” (Hos.6:1-3). Ook hier wordt gesproken over de bekering van Israël – Efraïm en Juda – nadat zij een heel zware tijd heeft doorgemaakt (waarop de woorden “verscheurd” en “geslagen” in Hosea 6:1 wijzen).

De “**2 dagen**” van Hosea 6:2 zijn de **2000 jaar** van de Gemeentelijke tijdsbedeling (1000 jaar zijn voor God als één dag): “Want 1000 jaren zijn in Uw ogen als de dag van gisteren, wanneer die voorbijgegaan is, of als een wake in de nacht.” ... “Maar laat vooral dit u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Heere is als 1000 jaar en 1000 jaar als één dag” (Ps.90:4 + 2Petr.3:8). De “3de dag” is het 1000-jarig Vrederijk. Aan het eind van de Gemeentelijke bedeling zullen Israël en Juda een geestelijke herleving doormaken. Na de massale bekeringen van die tijd zal de Spade Regen-opwekking aanbreken. God zal overstelpende

¹³ Vroege Regen = Het beeld van de **uitstorting van de Heilige Geest** tijdens het Pinksterfeest, in de **begintijd van de Gemeente**, zoals vermeld in Handelingen 2:1-4.

Spade (of Late) Regen = Het beeld van de **uitstorting van de Heilige Geest in de eindtijd** (zie Joël 2:23b en 28-29), nodig om de Gemeente(leden) – vooral in geestelijke zin – klaar te maken voor persoonlijke groei en om nog vele zielen te kunnen winnen voor Christus tijdens de (wereldwijde) opwekking (zie o.a. Matth. 24:14). (noot AK)

geestelijke plasregens zenden, “vroege en spade regens” tegelijkertijd (Hosea 6:3)! Hetzelfde staat ook in Joël 2:23 vermeld: “*En u, kinderen van Sion, verheug u en wees blij in de HEERE, uw God, want Hij zal u geven de Leraar tot gerechtigheid. Die zal regen op u doen neerdalen, vroege regen en late (sv: spade) regen...*” Wij verstaan hieruit dat de Gemeente in die dagen in een hoog tempo tot **volle geestelijke wasdom** zal komen.

Hosea 8:2 (sv) spreekt eveneens van de hernieuwde bekering van Israël: “*Dan zullen zij tot Mij roepen: **Mijn God! wij, Israël, kennen U.***” Het [oordeel over de Gemeente/Kerk](#) in de Israël-landen zal hieraan voorafgaan, leert Hosea 8:1 (sv): “*De bazuin aan uw mond; Hij (= Christus) komt als een arend tegen het huis des HEEREN; omdat zij Mijn verbond hebben overtreden, en zijn tegen Mijn wet afvallig geworden*” (zie de eerdere uitleg in dit hoofdstuk ¹⁴). In Hosea 10:12 komen wij

¹⁴ **Voor uw gemak nogmaals vermeld:** Vandaar dat wij lezen in Hosea 8:1, “*Hij komt als een arend tegen het huis van de HEERE*”. Voor het eerst is hier in Hosea sprake van het “Huis van de HEERE”. Hiermee wordt de Gemeente van Christus bedoeld (Ef.2:19-22), die onder de Israëlvolkeren dan zoveel leden zal tellen, maar die, met deze Israëlvolkeren in haar kielzog, in het algemeen gesproken in een uiterst miserabele staat, in een staat van afvalligheid, zal verkeren. De “**arend**”, waarvan hier in Hosea 8:1

de oproep tot bekering tegen, die in die dagen tot de Israëlvolkeren gericht zal worden: “Zaaï voor uzelf in (sv: tot) gerechtigheid! Oogst in goedertierenheid (sv: maait tot weldadigheid)! Ploeg voor uzelf ongeploegd land om! **Het is tijd om de HEERE te zoeken, totdat Hij komt en gerechtigheid over u laat regenen.**” Het is er dan de tijd voor. De “regen der gerechtigheid” zal spoedig daarna **uitgestort worden** (de Spade Regenopwekking). Omdat er sprake is van deze “regen”, moet dit vers over de eindtijd handelen, zo schreven wij al eerder in dit hoofdstuk. ¹⁵

sprake is, **is Christus**. Zo wordt Hij ook afgebeeld in Openbaring 8:13, waar voor “engel” in de Griekse grondtekst “arend” staat en waar Zijn komst ook **oordeel** brengt! Hier (in [Openbaring 8](#)) oordeel voor de wereld, in Hosea 8 oordeel voor de Gemeente. De arend of adelaar spreekt ons van Jezus als de Zoon van God. Christus komt alsdan tegen Zijn Huis. Hij komt om op te treden tegen Zijn ongehoorzame Gemeente. Er staat niet voor niets geschreven dat het oordeel van God begint bij het huis van God (1Petr.4:17). **Christus gaat in deze tijd van grote benauwdheid Zijn Gemeente zuiveren en reinigen:** “Hij zal Zijn dorsvloer door-en-door zuiveren” (Matth.3:12 + Luk.3:17, beide teksten zijn gelijk). Dit zal de grote tempelreiniging van de eindtijd zijn. (noot AK)

¹⁵ **Voor uw gemak nogmaals vermeld:** Zoals zo vaak in de profetie van het Oude Testament wordt hier namelijk als het ware “geruisloos” overgegaan van de oude tijd naar de slotdagen van de huidige tijdsbedeling. De aanwijzing hiervoor vinden wij in Hosea 10:12. Met name het laatste deel

Tenslotte wijzen wij nog op de al enige malen eerder aangehaalde passage van Hosea 12:13-14, *“Jakob vluchtte naar het gebied van Syrië, Israël diende om een vrouw en om een vrouw hoedde hij vee. Door een profeet (= Mozes) heeft de HEERE Israël echter uit Egypte geleid en door een profeet werd het gehoed.”* Uit het verband kunnen wij opmaken dat hier een profetische parallel wordt getrokken tussen Israëls bevrijding uit Egypte en de grote verlossing die het bekeerde Israël, als deel van [de Bruidsgemeente](#), in de eindtijd zal meemaken: [de wegname](#): *“En de vrouw ¹⁶ vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats had, die door God voor haar gereedgemaakt was (sv: haar van God bereid), opdat men haar daar zou voeden 1260 dagen (= 3½ jaar,*

van dit vers, *“totdat Hij kome, en over u de gerechtigheid [regene](#)”*, maakt duidelijk dat hier een overstap naar een verre tijd gemaakt wordt. Want dit is nimmer vervuld in de Oudtestamentische bedeling. Dit is echter evenmin vervuld in de tijd toen de Israëlvolkere van het Westen tot het Christendom overgingen, want toen was er niet een dreiging die te vergelijken is met de Assyrische opmars in de nadagen van het koninkrijk Israël. Bovendien wordt hier gesproken over *“[regenen](#)”*, een profetisch “gidswoord” dat altijd verwijst naar **de uitstorting(en) van de Heilige Geest in de eindtijd!** (noot AK)

¹⁶ Zie eventueel ons artikel [“Een ANDER geluid – Wie is de VROUW uit Openbaring 12 ?”](#) van A. Klein. (noot AK)

de periode van de grote verdrukking).” ... “En aan de vrouw werden 2 vleugels van een grote arend gegeven, opdat zij naar de woestijn zou vliegen, naar haar plaats, waar zij gevoed wordt, een tijd en tijden en een halve tijd (= dezelfde 3½ jaar, de periode van de grote verdrukking), buiten het gezicht van de slang” ([Openbaring 12:6 + 14](#)).

De wegname of exodus uit Egypte begon met een geestelijke opwekking onder de krachtvolle bediening van de profeet Mozes: “En het volk geloofde, en zij hoorden, dat de HEERE de kinderen Israëls bezocht, en dat Hij hun verdrukking zag, en zij neigden hun hoofden, en aanbaden” (Exod.4:31, SV).

[De wegname van de Bruidsgemeente](#) zal voorbereid worden in de tijd van [de Spade Regen-opwekking](#), als er eveneens sprake zal zijn van een **grote profetische activiteit**. Zie Hosea 12:11 en vergelijk dit met Joël 2:28, “En Ik zal tot de profeten spreken, en Ik zal de visioenen talrijk maken, en Ik zal door de dienst van de profeten in gelijkenissen spreken.” ... “Daarna zal het geschieden **dat Ik Mijn Geest zal uitstorten** op alle vlees: uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw ouderen zullen dromen dromen, uw jongemannen (SV: jongelingen ¹⁷) zullen visioenen

¹⁷ Jongeling = Ook: adolescent of jong persoon. Dit kan m.i. dus ook m/v (= mannelijk en/of vrouwelijk) zijn. (noot AK)

zien.” In het volgende hoofdstuk zullen wij deze opwekking, waarop de tijd van Jakobs benauwdheid dus uitloopt, nog in het kort afzonderlijk behandelen.

De periode van de benauwdheid van Israël en het erop volgende (geestelijke) herstel zal de wereld confronteren met een nieuw wonderbaar handelen van God ten gunste van de volkeren van Israël. Nog één passage die hierover handelt willen wij aanhalen: Deuteronomium 32:35-43, *“Aan Mij komt de wraak en de vergelding toe, op het tijdstip dat hun voet wankelt. Voorzeker, de dag van hun ondergang is dichtbij, en spoedig komen de dingen die hen te wachten staan. Want de HEERE zal Zijn volk recht verschaffen, Hij zal berouw hebben over Zijn dienaren (sv: knechten). Want Hij zal zien dat hun kracht is vergaan, en dat het met de gebondene en de vrije gedaan is. Dan zal Hij zeggen: Waar zijn nu hun goden, de rots tot wie zij de toevlucht namen, van wie zij het vet van de offers aten, van wie zij de wijn van de plengoffers (sv: drankoffers) dronken? Laten zij opstaan en u helpen, laat daar een schuilplaats voor u zijn. Zie nu in dat Ik, Ik Die ben, er is geen God naast Mij. Ik dood en Ik maak levend, Ik verwond en Ik genees (sv: Ik versla en Ik heel) en er is niemand die uit Mijn hand redt! Want Ik hef Mijn hand op naar de hemel en*

zeg: Zo waar Ik in eeuwigheid leef: Als Ik Mijn glinsterend zwaard wet, Mijn hand het grijpt voor het oordeel, zal Ik de wraak laten terugkomen op Mijn tegenstanders, en het hun die Mij haten, vergelden. Ik zal Mijn pijlen dronken maken van bloed, en Mijn zwaard zal vlees eten van het bloed van de gesneuvelde (sv: de verslagene) en de gevangene, van het hoofd van de vijand met zijn loshangende haar (sv: van het hoofd af zullen er wraken van de vijand zijn). 43. Juich, heidenen, met Zijn volk! Want Hij zal het bloed van Zijn dienaren (sv: knechten) wreken. **Hij zal de wraak laten terugkomen op Zijn tegenstanders, en Zijn land en Zijn volk verzoenen!**” Vers 43 spreekt over de door ons al eerder genoemde profetische Grote Verzoendag die na de tijd van de benauwdheid van Jakob volgt – en die het einde zal betekenen van het oordeel over het Huis van God – de inleiding tot de Spade Regen.

Laat ons echter niet menen dat de Israëlvolkeren direct daarna voor altijd in rust en voorspoed verder kunnen leven en als geheel vanwege hun Israël-zijn voor God gerechtvaardigd zullen worden. Zoals wij uit Galaten 4:20-31 (sv) kunnen afleiden, tellen de “kinderen naar het vlees” voor God niet meer in deze Nieuwe (tijds)Bedeling, behalve dan in beloften aan hen als volk gedaan: *“Doch ik wilde, dat ik nu tegenwoordig bij u ware,*

en mijn stem mocht veranderen; want ik ben in twijfel over u. Zegt mij, gij, die onder de wet wilt zijn, hoort gij de wet niet? Want er is geschreven, dat Abraham 2 zonen had, één uit de dienstmaagd, en één uit de vrije. Maar gene, die uit de dienstmaagd was, is naar het vlees geboren geweest; doch deze, die uit de vrije was, door de belofte; Hetwelk dingen zijn, die andere be-
duiding hebben; want deze zijn de 2 verbonden; het ene van de berg Sinai, tot dienstbaarheids-
barende, hetwelk is Agar; Want dit, namelijk Agar, is Sinai, een berg in Arabië, en komt over-
een met Jeruzalem, dat nu is, en dienstbaar is met haar kinderen. Maar Jeruzalem, dat boven is, dat is vrij, hetwelk is ons aller moeder.¹⁸ Want er is geschreven: Wees vrolijk, gij onvruchtbare, die niet baart, breek uit en roep, gij, die geen barensgedachte hebt, want de kinderen der eenzame zijn veel meer, dan degene, die de man heeft. Maar **wij, broeders, zijn kinderen der belofte**, als Izak was. Doch gelijkerwijs toen, die naar het vlees geboren was, vervolgde degene, die naar de Geest geboren was, alsoo ook nu. Maar wat zegt de Schrift? Werp de dienstmaagd uit en

¹⁸ Openbaring 21:2 (SV), "En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, neerdalende van God uit de hemel, toebereid als een bruid, die voor haar man versierd is." (noot AK)

haar zoon; want de zoon van de dienstmaagd zal geenszins erven met de zoon der vrije. Zo dan, broeders, wij zijn niet kinderen van de dienstmaagd, maar van de vrije.”

God maakt Zijn onberouwelijke beloften aan Israël als volk wel waar, tot zegen overigens voor de gehele wereld, maar met als uiteindelijk doel dat zij nu ook **“kinderen naar de Geest”** van Hem zullen zijn. Waarvoor nodig is dat iedere Israëliet afzonderlijk zich persoonlijk bekeert tot Christus. **Ook een Israëliet wordt door geloof en door genade alleen zalig!** Tijdens de benauwdheid van Jakob zullen dan ook nog vele ogen opengaan voor de eigenlijke identiteit van de volkeren waartoe men behoort, hier in het westen. Als gevolg waarvan sprake zal zijn van nationale bekeringen. Desalniettemin zal er een onbekeerlijke en halfslachtige meerderheid blijven en die zal zich door het antichristelijke ideaal laten meeslepen: een verenigd Europa (het “10-statendom”) en daarna een wereldregering. Als God iets doet, is de satan er altijd binnen de kortste keren bij om Gods werk te doorkruisen en na te bootsen. Vanwege hun onbekeerlijke hart zullen er ook aan het einde van Jakobs benauwdheid nog velen zijn die in de door satan opgezette valstrikken terechtkomen. God trekt de sluier weg die de 10 stammen verborgen hield,

en satan probeert dan om deze volkeren warm te laten lopen voor zijn plan om een 10-statendom te stichten. En het zal hem gelukken (zie voor meer gegevens hierover mijn studie "[Dingen die haast geschieden moeten](#)"). De onbekeerlijken zullen zich laten misleiden en hun dwaasheid pas inzien als het te laat zal zijn. De Joodse staat zal, zo kunnen wij verwachten, zeer nauwe banden krijgen met dit **antichristelijk** bondgenootschap en er misschien wel deel van uit gaan maken.

Na de benauwdheid van Jakob moeten de ergste verschrikkingen van de eindtijd nog komen, zo leert ons dus het profetisch Woord. De belofte van de terugkeer van de Israëlieten naar het land Palestina zal zijn uiteindelijke vervulling pas in [het 1000-jarig Vrederijk van Christus](#) ontvangen (en dus niet meteen na de tijd van de benauwdheid). Toch zal er, volgend op die tijd van benauwdheid, nog een wonderbare tijd aanbreken voor de Israëlvolkeren: een tijd van **geestelijk herstel**, van nationale en **massale bekeering tot God**. Eenmaal verkeerde de aartsvader Jakob in een toestand van grote benauwdheid. Hij vreesde zeer voor zijn broe[de]r Ezau. Deze grote benauwdheid en Jakobs worsteling met God bij Pniël in die uren van benauwdheid, vormen het gebeuren waarop de profetische tijd van **de benauwdheid van Jakob** van, onder andere,

Jeremia 30:7 (SV) teruggrijpt: “O wee! want die dag is zo groot, dat zijns gelijke niet geweest is; en het is een tijd van benauwdheid voor Jakob; nog zal hij daaruit verlost worden.” Ezau of Edom (wat “rood” betekent!) werd later het symbool voor alle antichristelijke machten. ¹⁹

Hoe werd de aartsvader Jakob, het type van het volk dat uit zijn heup voortkwam, uit zijn benauwdheid verlost? Door zich “vorstelijk” te gedragen in de worsteling met God, waarin hij toen terecht kwam (Gen.32:9-11 + 22-30): “Verder zei Jakob: God van mijn vader Abraham, en God van mijn vader Izak, HEERE, Die tegen mij gezegd heeft: Keer terug naar uw land en uw familiekring, en Ik zal u weldoen – ik ben te onbeduidend voor al de blijken van goedertierenheid en al de trouw die U Uw dienaar (SV: knecht) bewezen hebt. Immers, slechts met mijn staf ben ik de Jordaan hier overgestoken en nu ben ik tot twee (leger)kampen uitgegroeid! Red mij toch uit de hand van mijn broer, uit de hand van Ezau; want

¹⁹ Bijbelleraar CJH Theys beschouwde Ezau / Edom hier voornamelijk als de representant van de Arabische volkeren. Zie onder andere zijn boek “**Het Midden-Oosten in profetisch licht**” (noot HS).

Dit boek is in mijn bezit, maar is (nog) niet gedigitaliseerd. Een kopie (via inscannen) is mogelijk voor geïnteresseerden. Aanvraag via info@eindtijdbode.nl (noot AK)

ik ben bevreesd voor hem; anders zal hij komen en mij en de moeders samen met hun kinderen neerslaan!” ... “Diezelfde nacht stond hij op, nam zijn 2 vrouwen, zijn 2 slavinnen en zijn 11 kinderen, en stak de doorwaadbare plaats van de Jabbok over. Hij nam hen mee en liet hen de beek oversteken. Alles wat hij had, liet hij oversteken. Maar Jakob bleef alleen achter, en een Man worstelde met hem, totdat de dageraad aanbrak. En toen de Man zag dat Hij hem niet kon overwinnen, raakte Hij zijn heupgewricht aan, zodat het heupgewricht van Jakob ontwricht raakte toen Hij met hem worstelde. En Hij zei: Laat Mij gaan, want de dageraad is aangebroken. Maar hij zei: **Ik zal U niet laten gaan, tenzij U mij zegent.** En Hij zei tegen hem: Wat is uw naam? En hij antwoordde: Jakob. **Toen zei Hij: Uw naam zal voortaan niet meer Jakob luiden, maar Israël**, want u hebt met God en met mensen gestreden, en hebt overwonnen (SV: want gij hebt u vorstelijk gedragen met God en met de mensen, en hebt overmocht). Jakob vroeg daarop: Vertel mij toch Uw Naam. En Hij zei: Waarom vraagt u naar Mijn Naam? En Hij zegende hem daar. En Jakob gaf die plaats de naam Pniël. Want, zei hij, **ik heb God gezien van aangezicht tot aangezicht**, en mijn leven (SV: mijn ziel) is gered.” (Vergelijk Hosea 12:5, SV): “Ja, hij gedroeg zich vorstelijk

tegen de Engel, en overmocht Hem; hij weende en smeekte Hem. Te Beth-el vond hij Hem, en aldaar sprak Hij met ons.”

En zoals de aartsvader Jakob in deze Priël-ervaring de eigenlijke verlossing uit de benauwdheid vond, zo zullen de Israëlvolkeren in die toekomstige, profetische tijd van benauwdheid ontdekken en verstaan dat het eigenlijk **hun God is Die met hen worstelt, omdat zij Hem verlaten hebben** (Jer.30:15), en door bekering en geloof tot geestelijk herstel komen: *“Wat schreeuwt u het dan uit vanwege uw breuk, omdat uw leed ongeneeslijk is (sv: dat uw smart [geestelijk gezien] dodelijk is)? Vanwege de grootheid van uw ongerechtigheid, omdat uw zonden machtig veel zijn, heb Ik u deze dingen aangedaan.”* Overigens is Jakob, in zijn worsteling met God, al niet langer meer in de eerste plaats het type van de Israëlvolkeren, maar vooral **het type van de Bruidsgemeente** (overeenkomstig [Psalm 24:3-6](#)): *“Wie zal de berg van de HEERE beklimmen? Wie zal staan in Zijn heilige plaats? Wie rein is van handen en zuiver van hart, wie zijn ziel niet opheft tot wat vals is (sv: tot ijdelheid), en niet bedrieglijk zweert. Hij zal zegen ontvangen van de HEERE en gerechtigheid van de God van zijn heil. Dat is het geslacht van hen die naar Hem vragen, die Uw aangezicht zoeken; **dat is Jakob.**”* Deze type-overgang vindt

plaats in Genesis 32:7, waar sprake is van de verdeling van Jakob – dat wil zeggen van zijn karavaan – in 2 legers: “Toen vreesde Jakob zeer, en hem was bange; en hij verdeelde het volk, dat met hem was, en de schapen, en de runderen, en de kamelen, in 2 heiren; (= 2 legers)”. (Het Hebreeuwse woord voor “2 legerkampen” is “Mahanaïm” – Gen.32:2, “...Dit is **een leger van God!** Daarom gaf hij die plaats de naam *Mahanaïm*”). Vergelijk dit met wat van de Bruidsgemeente wordt gezegd in Hooglied 6:13 (SV): “Keer weder, keer weder, o Sulammith! Keer weder, keer weder, dat wij u mogen aanzien. Wat ziet gijlieden de Sulammith aan? Zij is als een rei van 2 heiren (HSV: reidans van 2 legers).” Onder deze 2 heiren zullen wij moeten verstaan: christenen uit de Israëlvolkeren en christenen uit de heidenvolkeren. Net als Jakob zal de Bruidsgemeente **overwinnend** uit deze worsteling tevoorschijn treden. Zij is de Gemeente van “overwinnaars”, aan welke in Openbaring hoofdstuk 2 en hoofdstuk 3 wonderbare beloften gegeven wordt. Zij zal grote genade van God verkrijgen en (in geestelijke zin) rijkelijk gezegend worden, gelijk Jakob.

EINDE van deel 8